

Той стоялъ въ Пловдивъ още 7—8 дена, за да влѣзе подъ носѣтъ на полицията, за да го махне отъ тамъ и това най-послѣ го сполучилъ слѣдъ нѣколко врѣме, като излѣзе тамъ грѣмна съ револвера и полицията обърна на това нѣщо толкова внимание, защото този гърмѣжъ е станалъ въ денѣтъ, въ който е отишелъ въ Пловдивъ Н. Ц. Височество, а освѣнъ това Миларовъ като емигрантъ отъ много врѣме трѣбваше да възбуди голѣмо подозрѣние въ тази работа, но никакво подозрѣние не е имало, както виждате, и моя клиентъ е билъ принуденъ, да се въвира подъ носѣтъ на полицията, за да го задигнатъ отъ тамъ, и то на одговорността на Дюкмеджиева и пакъ полицията не направи нищо съ Миларова. На моя клиентъ е било много мъчно, че не го пращатъ въ Карнобадъ, за да го махнатъ отъ тамъ искалъ, не да се изпълни плана му, т. е. за да може да каже на всички, че ми е невъзможно изпълнението на този планъ; но не го махвато, понеже моя клиентъ се ползуваше съ приятелството на много видни хора въ интелигенцията отъ Пловдивъ, кждѣ тѣ ще оставатъ тѣхния Миларовъ, да се махне отъ Пловдивъ, да се лишатъ тѣ съ неговото приятелство и другарство, азъ нѣма да спомѣнавамъ имената на неговитѣ приятели, тѣ още на сутринята подиръ случката, която трѣбваше да отвори очитѣ на полицията, веднага отишли, распорѣдили се и го пуснали на свобода. Миларовъ дохожда въ Карнобадъ. По нататѣкъ какво доказателство има, че Миларовъ сж е отказалъ отъ замисѣла да убие Княза? По-нататѣкъ докзателствата сж тия,—има нѣколко писма въ дѣлото, които писма поч. обвинителна властъ е счела за нужно, да ги прибави тамъ и да извади отъ тѣхъ заключение, за да поддържа своето обвинение, за които писма азъ ще кажа, че сж далечъ отъ да обвиняватъ, да могатъ да послужатъ на обвинението. Едното писмо, писано на руски азикъ е черновата подъ № 1 въ дѣлото до Александръ Александровичъ Кривцовъ. Туй писмо е, г да сяди, както расправи Миларовъ, то е било, за да се оправдае прѣдъ хората отъ които е взелъ пари, расправи въ него моя клиентъ, че не е можѣлъ да сполучи онова убийство заговорено въ Одесса съ неговитѣ другари, по причини — които той самъ знае — че билъ уловенъ случайно и подозрѣнъ, за това не можѣлъ да изпълни намѣренieto си. Това писмо нѣма го цѣло, ако го имаше цѣло, нѣма съмнѣние, всѣки вижда, че въ послѣднитѣ страници е имало обяснения отъ Миларова, които говорятъ въ